

Megjelen hetenkint kétszer; csütörtökön és vasárnap. Előfizetési díj: Egy évre 8 forint, Félévre 4, Negyedévre 2.

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLONY.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Bánóczy Ferencz.** Szerkesztési iroda: Kovácsotica 358. sz. Jelenzáróhíj!

Szerkesztő-társ: **Karsa Tamás.**

Kiadó: **Ifj. Werfer Károly.**

Kiadó-hivatal: Pütcza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Hirdetések: Egy négyszer hasábozott garmond, sor 5 kr. — Bélyegdíj minden bejelentés után külön 30 kr. Nyilttér soronkint 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadó-hivatalba utasítandók.

A t. olvasó közönséghez.

Lapunk mai számával egy új tere léptünk, s a politikai-politika tere.

Nem akarjuk ismételve részletesen formulálni jelen sorainkkal lapunk programját, csupán az ösvényt jelöljük ki, melyen haladni — a cél, mely felé törekedni szándékunk.

A vidéki lapoknak — még ha politikai tartalommal bírnak is — egészen más hivatásuk van, mint a fővárosiaknak.

Míg ezek — szükségkép — egy pártot képviselnek, s megállapított programjukkal ellenkező nézetnek alig — vagy csak ritkán — sőt nem is engednek tért hasábjaikon; addig a vidéki lapok arra hivatják: hogy — mint különösen a megyei érdekek képviselői — oly vélemény elől se zárják el a tere, mely még általánosságra nem vergődött. Így lehet csupán tisztázni a fogalmakat, s így lehet egymást kölcsönösen felvilágosítani.

Azonban, az ösvény, melyen haladni akarunk és fogunk: a törvényes tér, s a szabad- elvű függetlenség ösvénye lévén, magától értetődik: hogy lapunkat semmiféle reactionarius- s az egyetértésre kártekonnyan ható agitatio- knak fel nem ajánlhatjuk.

Célunk: a megyei közigazgatásban s törvénykezésben szükségesnek bizonyult cél- szerű reformok, valamint a megyék belkormo- nyzatát érdeklő s — remélhetőleg — a rövid időn összehívandó bizottmányi gyűlésekben szönyegre kerülő mindenféle házi kérdések higgadt megvitatása s tárgyalása lévén, — a nagyobb politikai s az ország, illetőleg a birodalom ügyeinek szabályozását érdeklő kérdé- sek megvitatását nem számítjuk teendőink közé.

A választásoknál tapasztalt s tapasztalan- dó visszaéléseket józan felvilágosítás által gátló igyekvendőnk s oda fogunk hatni: hogy a szabad választási jog gyakorlata semmiféle nyomás által csorbát ne szenvedhessen.

A nemesség ösvényeket ápolni a ferde ki- a szabadság fáján rög- gödő férgeseket pusztítani fogjuk.

Kassán, január 2-ikán 1866.

A szerkesztőség.

Egy kis észrevétel az „Autonomistieus szellem“ című cikkre.

(— y —) Qui bene distinguit, bene docet.

E lap múlt évi utolsó számának újdonsági rovásában következő sorok olvashatók: „A Felvidék szabad küzd- tere lévén az eszmecsereknél, gyakran merülhetnek fel annak hasábjain oly vélemények, melyek csak meg- vitatás által juthatnak érvényre, szükséges tehát: hogy a közönség fontos napi kérdések elemzésénél minden- ként-örö- igazán, nyíltan, s lelkiismeretesen szálljon- csi- ra; s egész erejével igyekezzék résztvenni azon moz- galomban, mely alapjául szolgál a haza boldogságá- nak vagy boldogtalanságának. Nézet-különbösgéért sen- kit ne ítéljünk el, de igyekezzünk érvekkel csafolni meg- minden — szerintünk — helytelen, vagy hamis állítást.“

Ugyan azon számban, melyben ezen idézet meg- jelent, egy „Autonomistieus szellem“ című cikk látott napvilágot, melyet — hogy könnyebben érthető legyen — jónak látunk kissé elemezni.

A figyelmesen olvasó — főképp egyszeri olvasás után — azt hinné; hogy a nemes gróf — kit szívesen üdvözlünk a journalistica terén — nem igen óhajlja a restauratiót, s szentesíteni akarja — saját véleményével — az octroit.

Ily értelemben véve az autonomistieus szellemet, a ki ismeri a Felvidék programját, nem gondolhat egyé- bet, mint hogy az (t. i. a Felvidék) „szabad küzd-tere- lésén az eszmecsereknél“ helyt adott a gr. Csáky Gyula nézeteinek, a nélkül, hogy azokat osszáná.

A dolog másképen áll.

Mi ugyan is, úgy értelmezzük az autonomistieus szellem czimú cikket, hogy „a természet jog hadat üzen saját conventionalis törvényének“ vagy is, hogy a megyei önkormányzati jog iránti vonzalom s a szabad választási ösztön — az 1848-ik törvényekhez hű ragaszkodás mellett is, nem csak felszínre vergődött, de még a 48-iki törvényt sem akarja érintetlenül hagyni, ha az a megyei önkormányzattal összeférhetlennek találhatók.

Csak igen felületes átolvasás után magyarázható ki a gróf Csáky Gyula cikkéből olyan forma nézet, mintha a t. cikkíró ez tőle szerint nem akarna restaurálni, s az országgyűlés intézkedéseig vagy helyesebben a rendezésig in statu quo kívánna hagyni a megyék tisztikarát, s így egyedül csak az úresedésben lévő, vagy az elmozdítás által megürülő helyeket (kinevezés) által látna jónak betölteni. Ily értelmet annál kevésbé tulajdo- nithatunk az autonomistieus szellem czimú cikknek, mert a megyei tisztikar betöltésénél csak azon esetben lennének alkalmazhatók a 48-ik törvények, ha a megyék törvényesen megválasztott tisztikaral bírnának.

Jól megfontolva tehát az autonomistieus szellem czimú cikket, nem lehet annak más értelmet adnunk, mint azt: hogy igen is, óhajtjuk a restauratiót, de a restaurálásnál mellőznünk kell az egyéni érdekeket, — s egyedül a közügyet kell szem előtt tartanunk; le kell mondanunk barátunkról, ha ellenségünkben alkalma- sabb állomást adhatunk az országnak, s elj kell némi- tannunk érdekeinket ott, hol hazánk érdekeit követel.

A mi „az autonomistieus törekvések túlsúlyú fejlő- dését“ illeti: aligha csatlódunk oly értelmet tulajdo- nitva ezen kitételnek: hogy ne a nyers erő mely a kö- vetválasztásoknál sok helyen félelmetessé kezdett válni, de az értelmiség ragadja kezébe a döntő hatalmat. — Egyébként ezen pontot a t. cikkíró érthetőbben s vilá- gosabban is kifejtette volna, annál is inkább: mert a jelenlegi válság-pontján midőn a Fejedelem s a nemzet bizalommal viselkednek egymás iránt; minden egyes polgártól e hazának öszinteséget kívánunk, főleg a nyilvánosság terén — a sajtó után.

Ami a választásokat s a választásoknál követendő eljárásról illeti, e tekintetben szerény nézeteinket — miu- tán e lap hasábjain már ma akadály nélkül vitalkozha- tunk az ily kérdések fölött — adandó alkalommal szin- tén elmondandjuk.

Erények és vétkek.

I.

Erény, a szépet, jót, nemeset, buzgón szeretni s fényleg ápolni és előmozdítani. Véték azokat nem sze- retni, nem méltányolni, sőt nemtelen érzelmeket s gon- dolatokat táplálni és ezeknek tetleges nyilvánulást adni.

Erény tehát mindazon jótékonyaság, mely által az ember, mint az isteni gondviselés végrehajtója, ember- társai szellemi s anyagi jólétét előmozdítani igyekszik.

sőt mindazon kötelesség pontos lerovása s teljesítése is, miszerint az ember a teremtőtől nyert testi s lelki te- hetségeket kifejtteni s ezek által embertársainak mindazt mjért köszönettel s elismeréssel tartozik, pontosan s teljesen leróni igyekszik.

Es vétek mindazon tett, mely által büfejlődésünk- nek ártalmára vagyunk, sőt kötelességeinket leróni elhanyagoljuk; legyenek ezek világosak, nyilvánvalók törvényszerűek vagy bár olyanok, melyek lerovását tör- vények ugyan nem parancsolják de a jozan belátás és lelkiismeret igényli.

Bárki is gyakorolhatja tehát az erények nagy ré- szét csendes polgári s családi körében is, ha minden szép eszmét, nemes érzelmét, jó akaratot kellően méltányol; ha saját testi s lelki tehetségeit embertársai javára s teremtője dicsőítésére minél inkább kiművelni igyekszik; ha pontosan és teljes mértékben megadja a hazának s embertársainak mindazt, mivel azoknak azon szellemi s anyagi kincsekért tartozik, melyeket e rövid életen át beszereznie és bírnia azok segélye által lehe- tett; ha lelkiismeretesen előmozdítja a családja s hozzá- tartozói vagy embertársai javát mindenben, mi tőle telik — bár a sors ritkán engedi, hogy épen azoknak tehes- sünk legjobb viszonzószolgálatot kiknek leginkább tarto- zunk — hanem többnyire mindenünkünk másokért dolgo- zik és másoktól nyeri azt mit azoktól érdemlene kikért legtöbbet tesz.

Es bárki is vétkezhet, kegyetlenül önmaga, csa- ládjá, hazája s embertársai ellenében, látszólagos ér- nyes élete leple alatt is — vétkezhet isten és ember ellen: ha a szép s nemes eszméket és érzelmeket meg- vetve és a jóakaratot kebléből kiirtva, legfelebb csak azt teszi, mit a törvények parancsolnak vagy csupán azt tartja vétkeknek, mit a törvények is tiltanak és büntetnek — és minden hazafias és emberies cselekvényektől visszavonul, melyekre hatóságilag kényszeríteni nem lehet.

Nem abban áll tehát az erény, hogy valaki testét ok nélkül sanyargassa, a természet szavát keblében el- ölje, embertársaitól elvonulva, de mégis azok keresmé- nyéből munkátlan vezeték élete éljen vagy gyarló szavakkal oktalan dicséreteket mondjon egy lénynek, kit csak a legmagasb értelem cselekvényei által lehet dicsőíteni.

Nem tétlen ábrándozás, nem ama tételen vagy színlelt jó szándék az erény, mely összelelt kezekkel bünobcsánatot kér a bünökben fuldoklóknak a helyt hogy cselekvőleg lépne segélyükre: leküzdve a tévesz- méket, szenvedélyeket és nyomor, mely többnyire a tudatlanság következménye. Nem valamely elérhetlen lelki tökély az erény, mely nagy áldozatokat igé- nyelne.

Nem kell hiteért máglyára lépnie, hazájáért vé- rért ontania mostanában senkinek és mégis lehet erényes, gyakorolhatja a családi s hazafiai erényeket. Nem kell vagyondát a szegényeknek oda dobni — sőt ovakodnia kell a ki nem érdemelt ajándékozástól, mely a munkát- lanság előidézője.

Sőt igyekeznie kell az erényes embernek, hogy minél több szellemi és anyagi javakat szerezhessen — igazságos úton — és minél inkább kifejtse értelmét, sokoldalú ismereteit és cselekvési ügyességét, mert ezekkel arányosan használhat hazájának s embertársai- nak és: szellemi műveltség nélkül méltányolni sem lehet a szépet, jót, nemeset, melyek méltánylata az erényesség kifogyhatlan ösztöne.

Sokféle értelmet, sokféle magyarázatot adott már az emberi nem ezen két szónak erényvéteket és pedig oly hűség nélküli, oly elavult magyarázatokat, melyeknek jelen körünkben valódi értelme nincs. Pedig, sem üres, érthetetlen szavak ezek.

Jellemző szavai ezek az emberi cselekvényeknek egyenkint s más cselekvényekhez becsmérték szerint viszonyítva — jellemző szavai azon cselekvények össze- gének melyek szerint egy emberi lételeve végig pillantva s annak benső értékét megmérlegelve, beosztályozzuk azt az érdem tökély fokozataiba.

Es soha sem volt a magyar hazában nagyobb szük- ség az erény és véték fogalmainak tisztázására — az embereknek s cselekvényeiknek és szerint leendő mér- legelésére mint most, midőn még mindig a tenni és nem lenni — közt haboz létünk. Ezért nem leendő, fele- leg és ezekről hűvöbben értekezni.

KUBINYI LAJOS.

Lapszemle.

A Pesti Naplóban Fay Béla visszaillesztván a képviselői választásokra, azon kérdésre kíván felelni, hogy miként lehetne oda hatni különösen a kerületenként képviselő választásoknál, hogy a pártok között a nagyobb-szerű surlódások, összeütközések lehetősége elzárassék, s a választók saját meggyőződésüket követve, lehetőleg függetlenebbül gyakorolhassák választási jogukat?

Ezen czélok elérése tekintetéből a czikk író szükségesnek látja:

1-szor. Pályázás utján egy olynép számára szerkesztett, s a nemzetiségek tekintetéből minden hazai nyelvre hitelesen átfordított kézi és illetőleg iskolai könyvnek az országgyűlésre czélra megbízott választmánya által leendő átvizsgálása melletti kiadását, mely a lehető legrövidebben a magyar közjogot adni elő főbb vonalaiban, oly tiszta népies modorban, hogy azt a leg-egyszerűbb választó is megérthetné.

2-szor. Szükségesnek látná a kerületi választásoknál valamint a szavazóképesek összeírását, ugyazintén a szavazatok beszedését törvény, által községenként, elrendelni, végre.

3-szor. A választásoknál titkos szavazás behozatalát, azon megjegyzéssel, hogy a titkos szavazást a népek az 1-ső pontban említett kellő felvilágosítása után o hajja, mert a titkos szavazásnak csak tisztán látó népnél van meg valódi értéke.

A Honban Jókai Mór egy visszatekintést vetvén az elmúlt évre, a hogy az hazánk fölött lefolyt, a többi közt így szól: „Az alkotmányosságnak nem az a fő jótékonyága, hogy a kormány hibáit megtorolja, hanem az, hogy azokat megelőzze; s nem az a fő diadala, hogy a kormányokat megbuktassa, hanem az, hogy meg tudja őket óvni a botlásától. — Az alkotmányosság megóvja a kormányokat a botlásától az által, hogy kötelezi azokat az ország nagy többségének akarata és az uralkodó érdekei szerint kormányozni. Erre való a parlamenti élet, a hol az ország nagy többsége akarata az uralkodó érdekeivel összhangzásba hozhatja, s ez összhangzó egyetértés vezeti egy alkotmányos miniszterium intézkedése.

A Magyar Világ ezen kérdésre: „Miként képzeljük mi magunknak a kiegyezkedést?“ — a következő feleletet adja: Szent István birodalmának épsége, megoszthatatlansága, önállása a pragmatica sancitóból folyó kötelezőseinek fentartása mellett.

Kormányunk önállósága; az az: Szent István birodalmának területén nem ismerünk más urat, mint az apostoli magyar királyt, nem más végrehajtó hatalmat, mint a magyar kormányt.

E kormány hatásköre magában foglalja a belügyek minden ágazatait s tagjai felelősek a „Fenséges Haza“ előtt, melyet a korszerűleg regenerálendő felsőház s az 1848-ki alapokon választott alsóház képvisel.

E mellett az immár alkotmányos birodalom irányában köteleységünket is alkotmányos uton s módon teljesítjük.

A magyar birodalom képvisellete kiküld egy deputatiót, mely egy a lajtántuli népek megbízottjaiból álló küldöttséggel együtt a paritás alapján, alkotmányosan elintézendő a közös ügyeket.

A Pesti Hírnök az írja, hogy hazánkban — a jelen viszonyok közt egyik pártnak sincs kizárólagos igénye a szabadelvű pártnevezésre.

Nem oly pártok fognak az országgyűlésen egymással szemben állni, melyeknek egyike a haladást sürgeti, míg azt a másik gátolja.

A polgári haladás, közmívelődés és szabadság legideális barátait is kielégítheti azon álláspont, hová a törvényhozásról belől és kívül azon pártot fűzi hivatása, melyet „conservatív“ címmel jelzeni szoktunk.

A magyar conservatív párt politikai megkülönböztető jele az, hogy kiinduló pontjául a szoros értelemben vett történeti jogalapot választja, s ennek határain belül a korona és nemzet mindazon jogait, intézményeit, és hagyományos szokásait fentartani törekszik, melyek a legujabb korig életképeseknek bizonyultak, a pragmatica sactio által megállapított birodalmi kapcsolatokkal alapos összeütközés nélkül megfértek, s autonómiauk támogatására, az alkotmányos önérték szilárdítására, s a magyar nemzetiség, jellem, és erkölcsök emelésére s nemesítésére tövös befolyást gyakoroltak.

A conservatív párt mindig büszkén hivatkozhatik politikai hitvallására, mert annak minden ágazata viszhangzik a nemzet közérzetében.

A conservatív párt szemközt nem valamely szabadelvű párt fog állni, mely tán új, még szabadabb elveket küzd, — hanem oly ellenzék, mely felállított programjából a kiegyenlítés érdekében engedni kénytelen.

A Politikai Hetilapban B. Eötvös József az „Uj évre“ köszöntbe s azt mondja: hogy a lefolyt év hazánkra nézve kedvező vala, s ha eredményeit tekintjük, a hazafi elég okot talál, hogy azokkal megelégedjék.

A jelen állapot ugyan ki nem elégítheti vágyainkat, a nehéz sebek, melyeket 15 évek hibái s tévedései a nemzet anyagi jólétén ejtettek, még nem hegedtek be, s a kormányrendszer, mely szerint ügyeink vezetettek, távolról sem felel meg törvényeinkre alapított követeléseinknek: de vajon ki az, ki, ha jelen helyzetünket azon állapotokkal hasonlítja össze, melyek e hazában most egy éve léteztek, nem vallaná be, hogy azok csaknem mindenben jobbra fordultak?

A sanctio programjában oly kiindulási pont jelöltetett ki haladásunknak, melyet a birodalom két felében egyaránt jogszerűnek ismernek el.

S hogy mindent egybefogjunk, viszonyaink elhatározásánál ezental nem a kénysser uralkodik, mely csak korlátozni képes, hanem a szabadság, mely minden fejlődésnek feltétele.

A birodalom jövője — írja továbbá — attól függ, hogy közös érdekeink, melyek fejlődelmünk egysége s hosszú együttlétünk által támadtak, czélszerű institutiók által biztosítottak; s mindinkább szaporodik azok száma, kik állítják, hogy az legjobban úgy érhető el, ha a

dualizmust mint tényét elfogadva, a birodalomnak szervezésében ezen alappól indulunk ki.

Akár azon fordulatot tekintjük, mely közügyeinkben, akár azt, mely a közvéleményben az utolsó év alatt történt, okunk van, hogy eredményeivel megelégedjünk, s a legnagyobb pessimista is be fogja vallani, hogy kilátásaink minden tekintetben kedvezőbbekké váltak. De épen oly bizonyos az is, hogy csakis ezek változtak, s ha azon akadályok között, melyek közügyeink kielégítő rendezésének útjában álltak, sok eltávolított is, sem közügyeink rendezve, az államjogi kérdések meg oldva még nincsenek. S kétségtelen, hogy, midőn az új év küszöbén a jövőbe tekintünk, ugyanazon foladat áll előttünk, melyet tavaly, melyet évek óta magunk előtt látunk, [azon különbséggel csupán, hogy — mert a kérdések megoldása, mely előbb lehetetlen vala, most, midőn a jogfolytonosság elve elismertetett, lehetővé vált — e megoldást többé nem utasíthatjuk el.

Üjdonságok.

A lapunk múlt évi július-decemberi folyamában megjelent pályaművek megbírálására a bíráló-választmány elnöke f. hó 4., 5., 6. és 7-ik napjait tűzvéki; az eredményt csak folyó hó 11-én hozhatjuk köz tudomásra.

Báró Lussénszky Pál Kassa sz. kir. város képviselője egy — Dedk Ferencz nagy hazánkia által saját kezűleg fából faragott — almát küldött ajándékba választóinak. A mű — mint mondják — igen érdekes, s Czító Dániel, a központi összeíró választmány elnöke, kihez a küldemény menesztetett, egy ércz szelenczét csináltatott ez erekye megörzésére. — Czító Dániel ur a közohajtásnak adna kifejezést, ha a nemes Báró ezen gyöngéd figyelmének tárgyát, egy e végre rendezendő összejövetelnél bemutatná az érdekelteknek, s ez által alkalmat szolgáltatna arra: hogy egy pár áldomáspharat is üritessünk a nevezetes alma teremőjének és küldőjének egészségére.

Kassán a rom. katolikusok közül meghalt 1865-ben 541; ezek helyett született 690, Házasságra lépett 185 pár.

A kassai jogászegylet-javára folyó hó 17-én tartandó tánczvigalom — ha az előjelekből ítélni lehet — ez idén is a legérdekesebbek egyike leendő; o hajtjuk, hogy a rendezőség nagyobb tekintettel legyen a jótékony czélra, mint a fényes kiállításra. A béli közönség vakító fény helyett, mindig beéri az egyszerű

FARCEA.

Mikor én szerelmes voltam.

(Beszélyke.)

BERCSÉNYI BÉLÁTÓL.

I.

Ha valamí „jó parthie“ volnék, égre földre kérném olvasónömet, hogy fecsegésem címét ne értsék ám úgy, mintha a szerelem rám nézve egészen „multi“ volna. Oh a világért sem! Huszonegy évvel hogy mondhatnám én ezt? Sőt tudom, hogy én még annyiszor leszek szerelmes, a hány betű lehet azon borzasztó sok vezércikkben, miket a september 20-i legfelsőbb manifestum kijötté óta összeírtak.

21 év!... Mennyi ostobaságot viszek én még halálomig véghez! Még talán arra is képes leszek, hogy megönsülök. Pedig olykor ez a legostobább tett a világon.

Meg ne nehezítenek rám, kérem; nem szólok általában, de azért fejemet tenném fel egy krumpli ellenében, hogy van elég nős ember, ki e sorokat olvasva, igenlőleg bólint. Például: nem, nem! semmi példál; „exempla sunt odiosa.“

Tehát én most arról akarok petyegni, mikor én szerelmes voltam.

Nem rég történt. Alig van három hava annak, hogy Malvint megismerém. Jenő barátom mutatott be neki egy tánczvizgalomban.

Malvin magas szőke nő, két szemekkel és halvány arccsal. Orra sem görög, sem római, inkább azok

közé tartozik, melyekre az irodalmi új generatio ráfogta, hogy párisi. Ajkai keskenyek s pirosak. Szája nem épen kicsiny, mi leginkább nevetésekor tűnik ki; azonban az elötűnő gyöngyfogsor elégtételt ad az ajkak határoni tulcsapongásáért. Az orr tövével apró redőcskék észlelhetők, melyek Lavater szerint férfinel hirtelen haragra hajló természetet, nőnél szeszélyeskedést engednek sejtetni. A bájós, s furtokban dús főt, magas hattyúnyak tartja a szobrászi vállakon. Kezei puhák és fehérek, ujjai aristokratikus hosszúak, s holdas körmőcskékben végződők. A lábak? Erre aztán hiu lehet Malvin. Nem is mulasztja el ruháját két ujjacszkájával fölcspenneni, hogy lásson belőle az ember egy piczikét azért, hogy elmondhassa róla: „olyan, mint egy garasos piszkóta!...“

Szóval: Malvin egy szeretetre méltó teremés, 26 éve s özvegyi állapota még érdekesebbé teszük őt.

Szeretik is sokan, s szerette egy fél tucat fölcráglizott Adonis akkor is, midőn neki bemutatattam.

Malvin szivesen fogadott. Nyájassága, mosolya, a nyújtott kéz kecske mind megannyi biztosíték volt e hiedelemre.

Szikkázó elménczsége, talpra esett megjegyzései könnyűvé tették a társalgást, s alkalmat adtak nekem, nyilatkozó lelket egy kissé megismerni.

Oh kérem, nagyon szeretem a nőket tanulmányozni! (ezt most úgy is mindenki mondja és írja, mért ne tehetném tehát én is.) Az aztán, hogy milyen tanulmányokat szerzek, s miképen bírom azokat érvényesíteni, egészen más kérdés.

Malvinnál tett néhány percnyi vizsgálódásom eredménye az lett, hogy őt szellemdusság, kedves kötekedés, s még kedvesebb picantságról szóló oklevéllel láttam el, s a vele lejtett keringő után (nagyon szereti tánczolni, az ő kedveért huzatták a tánczrendező) neki adtam volna Terpsychore koszoruját, ha a béli referensek e mindenhatóságával birtam volna. De így csu-

pán az elröppendő szavakkal tolmácsoltam elragadtatásomat, mit ő egy kézzorítással köszönt meg.

Én boldog voltam.

— Mit gondol ön, nem jó lenne a következő négyest nem tánczolni, hanem azt a néhány perczet csevegéssel tölneni.

— Oh asszonyom, saját o hajtásomnak ad szavakat. Mi ülve maradtunk.

Az esdő ifjakat igen ügyesen koholt okokkal utasítá el. Mindenik szomoruan, levertve távozott, s ezen mi oly jókat neveltünk.

A négyes alatt beszéltünk mindenről, mi csak nem unalmas; de társalgásunk gyupontját a szerelem képezte.

Nagy meglepetésemre Malvin a szerelemről beszélvé, nem mint vártam, szenvedélyes, hanem 16 éves kis leányhoz illő hangon s égre — akarom mondani boldozatra emelt szemekkel beszélt.

Ezek után előbbi tulajdonainak jegyzékét, az érső szív ábrándos lélekféle epithetonokkal szaporítam. Azzal, hogy miként férhetnek meg együtt — nem gondoltam.

Annyi igaz, hogy Shakespeare Juliája sem beszél szebben az égi érzeménnyől, mint Malvin. Hogy pillantásai, a zenekar csinos barna primását sokszor felkeresték, csöppöt sem tűnt fel, mert — az én kezemet szorította.

Az a kézzorítás és hang feledteték velem a bált, primást s mindent, s bátorságot adtak szerelmemet megvallani.

Malvin igent mondott, s megengedé, hogy holnap, s máskor is meglátogassam.

(Folyt. köv.)

csinosággal is, főképp ha ily nemes czóllal van össze-kötve a mulatság.

* **Kassán** — daczára a rövid farsangnak — igen sok bál van készülöben; eddigelé *titzenkettőre* tétettek meg az előkészületek. És pedig, ugynevezett fényes bállok lesznek: f. hó 24-én a nőegyleti; 31-én a kórházi; február 7-én a lövészegeyleti; 12-én fényes redoutte; közönséges álarczos bállok: január 7, 14, 21, 28, febr. 2, 4, 11, 13. napjain fognak tartatni.

* **Szombaton** folyó hó 6-án **Mindszenti Kornélia** jutalomjátékául adatik: „Tiz leány és egy férj sem” vig operette 1 felvonásban és „Szép Galathea” vig operette 1 felvonásban. A jutalmazandó jeles operette-énekesnő különben is kedvence lévén a színházi közönségnek, reméljük: hogy érdemeihez méltó jutalomban fog részesülni.

* **Az unghmegyei takarékpénztár** — mint onnan írják nekünk — igen szép forgalomnak örvend; alig kezdé meg másfél hónapja működését, s már is számos betétek történetek, — a kölcsönvevők, természetesen, ott sem hiányzanak.

* **Eperjesen** f. hó 6-án jótékonycélu műkedvelői hangverseny rendeztetik, melyet tánczvizalom fog követni. Ugyanott f. hó 13-án fog megtartatni a *jogászbál* is, s mindkettő fényes eredményre számít.

— **A s.-a.-új helyi takarékpénztári társulat** alakuló közgyűlését mult év december 27-én tartván meg, igazgatónál Dókus József, igazg. helyettesül Rác Bertalan, ügyvéd és jegyzőül pedig Farkas Lajos urak választattak meg. Az igazgató választmány tagjai: báró Barkóczy Mikály, Besenyei Gábor, Balogh Károly, Csizsár Gábor, Diószeghy János, Fekete János, Kun Frigyes, Kornstein Mór, Mánik József, Mezössy Menyhért, ifj. Nyomárkay József, Orosz Sándor, Polatsek Leó, Somogyi István, Stépán Mihály, Szentgyörgyi Lajos, Szentgyörgyi József, Schön Izidor, Schön József, Teich Zsigmond, Vályi István, Vass Gyula, id. Weinberger Gyula, Weinberger Bernáth.

Vegyes hírek.

* **Koronázási ünnepély.** Ö Felsége a Császár óhajtsa folytán — írja a H. — a koronázási ünnepély a vérmező közepén fogja megtörténni, hol e czélből maradandó emlék állíttatik fel.

Színházi szemle.

— **Szombaton** Temesváry Lajos jutalmául „A divathősök vagy fertály mágnesok” vigjáték Berczik Árpádtól. — Nem tudjuk miről szóljunk előbb; a jutalomjátékról, a darabról, a szerzőről, vagy a részletes előadóról? Mind a négy fontos és elmelelőzhetlen mozzanat, mely szoros összeköttetésben egymást feltételezi, Minnekellette azonban a jutalmazottnak a reá eső osztály részt kiadnok, szükséges a darabot megismertetnünk. Ugy lévén már itt a szokás, hogy a jutalmazandó nem annyira ismert legjobb szerepével, mint inkább egy darab előszöri színrehozatalával s gyakran az előadás, vagyis a darab sikerének kockáztatásával számíthat nagy közönségre. Nem akarjuk épen azt mondani ezen darabról hogy nem azok közé tartozik, melyek teli házat csinálhatnak, de ha a hazai műtermények iránt elnézőbbek vagyunk is, nem lehetünk részrehajlók s épen azért meg kell vallanunk, hogy a darab ügyes összeállítása mellett is, ha a bírálat hévmérőjét belé eresztjük, önkénytelenül is kitünend abból azon lanyha hévfok, mely a közönségben nem tartósihatja az érdek melegségét. Ma inkább csak a jutalom sikere lehet kérdés, és erről felel a közönség — vagyis a belépti jegyek száma. De azon túl honi dramaticus literatúránk egy új műterménnyel gyarapodván, kérdés, vajjon biztosít-e ez sikert jövőben is mindenkorra? — A darab iránya szép, bár közönséges politikai — és még közönségesebb társadalmi bajok és érdekek körül forog és inkább életkép, vagy színezett photographiája mai hazai köznapi életünknek. Tárgya: egy grófnak igaz szerelme egy szegény alacsonyabb rangú leány iránt és egy alacsonyabb rangú de gazdag özvegynek speculatiója a gróf kezére vagyis czimére; — a cselekmény simán folyó, mindössze azon nem igen finoman szöit intriguában bonyolódik össze, hogy az özvegy (Alice) érdekében ennek bátyja (Oscar) egy hamis levelet ír rokona a szegény Clotild nevében, melyben egy haszontalan agg legényt Borostyánt légyottra csal Clotild szobájába, hogy majd elárulva ezen ablakon át tett látogatást, elfordítsa tőle a gróf szívét, a csel sikerül, de csak félig, mert midőn Oscar beront társával a szobába a légyotot meglepni, Clotild már nincs ott; a gróf nem igen gyanakodik és midőn azon bizonyos légyottra hívó levelet — melyet Oscar kezébe játszik — Clotild valódi irásával összehasonlítva mint hamisítványt azonnal felismeri, tétova nélkül meg-

— **Új távirtdi díjszabályzatot** hirdot a hivatalos bécsi lap. Ö felsége ugyanis m. é. dec. 14-én kelt legfelsőbb kéziratával megengedni méltóztatott, hogy az osztrák-nómet új táviródíja a belforgalomban is életbe lépessen, még pedig 1866. jan. 1-jétől következőképen, 20 szónyi sürgönyért 10 mérföldnyi távolságig 40 kr.: 10—45 mföldig 80 kr., 45 mföldön felül 1 ft 20 kr. Huszongyótól 30 szóig a fentebbi távolságokra 60 kr., 1 ft. 20 és 1 ft. 80 kr. Harmincegyótől 40 szóig 80 kr., 1 ft. 60 és 2 ft. 40 kr. Minden további 10 szóért 20—40 és 60 kr.

— **Az Eszterházy sorsjegyek** kihúzott nyereményei. — jövő 1866-dik év márczius 15-dikétől fogva, azontúl pedig lejáratuk idejékor rendszeren ki fognak fizetelni.

— **A pest-losonczi vasut** részvénytársulata m. hó 30-dikán tartá meg közgyűlését Pesten gróf Forgách József elnöklete alatt, melyben a kiküldött bizottmány következő javaslatait emelte határozattá: I. A pénzügyminis-teriumtól ajánlott kedvezmények köszönettel elfogad-tnak kiindulási ponttúl. E kedvezmények, mint tudjuk, abból állanak, hogy a kormány elvállalja e 4 millió forint értékű elsőbbségi kötvény 5%-val való biztosítását — A kormány kiköti azonban magának a) a szabályszerinti ellenörködést, b) a telekkönyvi bejegyzést, c) a társulat csődjének a kölcsön megkötése előtt való megszüntetését, d) hogy a 4 millióból mindenekelőtt az állam köve-telése fedeztessék. A társulatnak így 1,800,000 ft ma-rad, mi elegendő a vasutnak Tarjánig való kiépítésére. II. A közgyűlés megegyezését adja a Schuler-ház s a több hitelező által már elfogadott kiegyenlítéshez, mely szerint a hitelezők nem biztosított kötvények által fizet-teszenek ki 70 árfolyam mellett. III. 12. tagból álló bi-zottmánya választatik, mely a kötenőd kölcsönnek ö fol-sége (nemcsak a pénzügyminis-terium) általi legfelsőbb biztosítását, a hitelezők követeléseinek liquidálását, s a csöd megszüntetését kieszközölje, miután új közgyűlés hivatlk egybe, mely az új igazgató-tanácsot megválasztja. E bizottmánya a bécsi bankár-consortium 2 tagja által „erősíti” meg magát, és ezek csak tanácskozó szavazat-tal bírnak. A közgyűlés a bizottmány működése zsinór-mértékűl a társulati alapszabályokat tűzte ki. A fő szó-nok gróf Forgách Antal volt, kinek a közgyűlés a társu-lat ügye körüli fáradozásaiért egyhangulag köszönetet szavazott.

— **A közszentárfiak kérdésében** hallani, hogy a cs. ministerium általános díjsökkenésre törekszik valamen-nyi vaspályán.

— **Szépirodalmi pályasatok** az akademiánál. A Telekj-jutalomra 1867-re vigjátékok pályáznak, a bohó-zat-félék kizártával; a verses formát előnyül tekintik; a jutalom száz arany; határnap 1866. decz. 31-dike; a jutalom 1867. márczius 19-én adatik ki; a nyertes mű előadása a nemzeti színház sajátja lesz, kiadása a szerző joga. — A Karácsonyi jutalomra (400 db arany) szomo-rujátékok, történeti, regényes, polgári drámák s erkölcs-rajzok pályázhatnak, s a jutalom csak önálló becsű mű-

nek adatik ki: határnap 1867. decz. 31. a jutalom kiadása 1869. márcz. 31; a jutalmat nyerő mű a szerző tulajdona marad. — A Nádasdy-jutalomra (100 arany) elbeszélő költemény, történetből vagy mondából vett tárggyal, választékos nyelvezettel s a versbeli technika előnyeivel határnap 1867. május utolsó vasárnapja. — A Gorove-alapítványra (30 arany) értekezés: „mi befolyással volt az ó-klassicismus a magyar költészetre, a legrégibb időkől kezdve?” határnap jan. 31-én 1867, a mű az akademiáé lesz. — A hölgyek alapítványából 300 ft e kérdésre: „fejtsék ki a szép, természetben, művészetben és életben”, 10—12 közép iven, határnap máj. 31. 1867; szintén 300 ft a „mechanika alapvonalait eladó könyvre”: 12—15 közép iven, határnap márczius 31. 1867; továbbá 300 ft a „villanyosság elméleti s gyakorlati előadása”, 12—15 közép iv; határidő márczius 31. 1867; végre 300 fr. „Embertaura, természetrajzi tekintetben”, 12—15 közép iven, határnap márczius 31. 1867. A nyertes művek mind az akademiáé lesznek,

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett a „**Sárospataki füzetek**” protestans tudományos folyóirat 1865. évi X. szá-litmánya. Ezen kitünő folyóirat a jövő évben is meg fog jelenni dr. **Heisler József** szerkesztése mellett, az ed-digi szerkesztő Erdélyi János e szerint a szerkesztéstől visszalépett. Előfizetési ára egész évre 6 ft., félévre 3 f.

— **Thaly Kálmán** lankadatlan szorgalmu buzgó történéstünk „Rákóczy-tár” című gyűjteményt bocsát közre, mely 448 lapra terjed s a legérdekesebb törté-nelmi adatokat foglalja magában. Kiadja Laufer Vilmos.

— A „**Székesfehérvári borászcsarnok**” megszün-vén, helyette Parragh Gábor ismeretes borász indit meg heti szakközlönyt Pesten, Barzó József tanár szerkesz-tése mellett „**Szőlőszet és borászat**” czim alatt. Ára egész évre 6 ft., félévre 3 ft.

— **Gróf Széchenyi István utolsó évei s halála 1848—1860** című érdekes mű jelent meg Pesten Emich Gusztáv kiadásában. Irta Kecskeméthy Aurél, ki több évig részesülvén azon szerencsében gróf Széchenyi bensőbb köréhez tarhozatni, bárkinél is inkább hivatta volt Széchenyit, aminő elvonultsága éveiben volt, jelle-mezni, s gyászos halálának okait s körülményeit nem csak igazán, hanem a hazafi kebelt megragadó módon is előadni. Ára 1 ft. 20 kr.

kéri és meg is nyeri kezét. Az alakok természetből köl-csönöztek ugyan, de jobbára szabadon stylizáltak. A gróf nemes ember a szó szoros értelmében, de nem mai napon élő magyar gróf urfi, pedig e két sajátság együtt is megférhetne. Oscar egy szájas ál hazafi, egy divat-majom, egy izellen ember, ki mindennek csak formáját — de belértékü lényegét nem ismeri, mindig a „haza és közérdek” forog nyelvén, de annál kevésbbé szívén; ki egy ártatlan leány hirnevét képes beszennyezni, haszon-lesésből — kissé tulterhelt alak. Ezüstös Vilmos hason-lólag egy prepotens szalmafejű urfi, képviselője a mai időben elszaporodott pelyhes száju „iró-inasok”-nak, kissé erősen színezett alak. Borostyán egy multjában élő, jelenben pedig mások pénzéből élni akaró agglegény, önhitt de nem szellemus ur, ki nagy urakat szeret utánozni, de a mellett az álgavallérság minden léptén feltünik. — Alice egy kaczer — Clotild egy szende érzelmes nő, a nőiség példánya. Szárai és Vakkuthy kisnem esek, eredeti alakok. Irálya szép könnyű, párbe-szédei szellemet árulnak el. — S mégis mind e mellett kénytelenek vagyunk bevallani, hogy a darab, egészben, hidegen hágy; a szerzemény vékony szövéssü; gyenge művészi becsü. Elejétől fogva egy nyitott könyv, melynek utolsó lapját már könyv nélkül tudjuk, mielőtt az elsőt végig olvastuk volna; az intrigua oly gyenge készitmé-nyü, hogy az illetőket sem igen vezeti tévutra, annál kevésbbé a nézőt. Jelenetei nem ujak, sőt ott, hol az urakat a két falusi emberrel borozni látjuk, igen izlés-telen.*) — Ismét is ujabbán nyilvánítjuk, hogy nem tudjuk mit fájljunk inkább nemzeti drámai literatu-ránkban? Azt-e, hogy a magyar phantasia eddig még többnyire csak egyforma piros pozsgásza, basjusos arcú műterményeket szül, vagy: hogy azok, kik a társadalmi élet finomabb fonásu viszonyai körül több ismerettel bírnak, termékeltenek. Egyébiránt a mű egyes részletei és párbeszédei szerző jeles tehetségéről tanuskodnak, kinek színmű írói pályáján szép jövődöt jósolunk. Az összes előadás — néhol észrevehető szerep nem tudások kivételével összevágóan ment. — Temesváry — de „be-neficiantibus” ugyan aut nihit, aut bonum — egy kissé

*) Hogy pedig miért visel a „darab divathősök vagy fertálymágnesok” czimet, azzal legkevésbbé vagyunk tisztában, miután nézetünk szerint sem az egyik sem másik elnevezéssel jöllelteknel, még egyáltalán nem következtetés, hogy ily gazak legyenek, mint mindőknek őket a szerző itt jellemzi.

élénkebb Romváry gróf lehetett volna, és ha Clotilddali szépen irt első párbeszédére több gondot fordít, nagyobb meglegedést és hatást eszközöl.**) Nagy Luiza — Clotild — mint mindig jó, — sőt a lyrikus érzelmekben még jobb. — Takács Emes — Alice — hol jó, hol rossz. Sokkal rosszabb szemünk, hogy sem a gyenge világítás mellett papirosra — és sokkal gyengébb emlékező tehet-ségünk, hogy sem a nélkül megjegyezni tudnánk min-den annyit egyes jelenetet, melyben javításra lenne szükség; ezért csak általánosságban annyit mondunk, hogy mindazon jelenetekben, hol kaczernek kell lennie, helyes; de komolyabb felindlásoknál, hol ismét nevet és kaczerkodik — egészen helytelen. Érdekében vélünk még szólni, ha figyelmeztetjük, hogy ne óvakodjék annyira a fehér festéktől, mely nélkül élénk arcszíne néha tulságosan mély árnyalatúnak tetszik. Krasznay — Oscar — kitünően felfogta és személyesítette szerepét, csak külső alakja s öltözéke mindig igen hajlandó a karikatúrabei átmenetre. Ilyen tiszta véru karikatura volt Kovácsi — Ezüstös Vilmos — mind külsejére, mind játékára; már pedig a mai életből vett szindarabokban nem igen nagy hatást tesz egy oly alak, mely semmi valószínűséggel nem bír. Takács — Borostyán — egé-szen a szerző által képzelt alak, annak daczára, hogy szerepének szövegét kevésbbé látszott sajátjává tenni. Horváth és Tóth, eredeti alakok. — Közönség szép számmal.

— **Vasárnap**, december 31-ikén „**A szilvester éj**” eredeti népszimnű dalokkal és tánczozal 3 szakaszban 5 képpel. Irta Turcsányi Gyula. — Közönség közép számmal.

— **Hétfőn** Január 1-én Nagy egyveleg. Reszletei a következők: „Egység teszi nagygyá a hazát” nagy al-legorjai képlet 3 szakaszban, előadva az egész személy-zet által. A kiállítás meglepő csinos volt, a miért Kovács Elemér teljes elismerést érdemel. — „Lombardi alla prima Crociata” című operából nagy magánydal éneklí Mindszenti Kornélia. — Hajnal Hermin közbejött rekede-sége miatt is M. K. énekel. — Bájital című operából nagy jelenet, éneklé Bokor és az összes karszemélyzet. „A szigetvári vértanuk” első felvonása Jokay Mórtól. — „Linda, vagy: Chamounit gyöngye” című operából nagy jelenetek. Közönség közép számmal. —

**) A közönség többszörös tapsban nyilvánítá irántai rokonszenvét.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassa piac, január 3-án 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	fr.	kr.	fr.	kr.
Buza köblönként	5 80	5 60		
Kétszeres "	4 20	—		
Rozs "	3 50	3 40		
Tengeri "	3 80	3 60		
Ar. a "	2 30	2 —		
Zab "	1 70	1 60		
Kása "	6 40	6 —		
Borsó "	8 80	8 —		
Lencse "	6 80	6 30		
Bab "	6 60	6 20		
Orjott dara "	10 20	9 80		
Talárka "	8 —	—		
Burgonya "	1 60	1 50		
Aszuszilva "	9 60	9 —		
Szesz itczénként	— 16	— 15 1/2		
Marhahus fontonként	— 14	—		
Bornyhús "	— 20	— 18		
Sertéshús "	— 16	— 15		
Vaj itczénként	— 52	— 48		
Zsir "	— 28	— 26		
Szalonna fontonként	— 38	— 34		

KOZLEKEDES.

Vasúti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	árjegyzék		
	reggel	délben	I. II. III.
Kassa indulás	5 óra — p.	11 —	
Miskolcz "	7 " 52 "	3 2	4.44 3.34 2.12
Tokaj "	9 " 35 "	5 35	7.33 5.50 3.40
Nyiregyháza "	10 " 34 "	7 25	8.84 6.66 4.23
Debreczen "	12 " 12 "	10 29	11.30 8.52 5.42
Püsp. Lad. "	1 " 45 "	12 56	13.57 10.22 6.52
Szolnok "	4 " 44 "	4 43	17.35 13.05 8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86 14.19 9.06
Pest "	8 " 37 "	8 45	22.81 17.15 11.04
Bécs "	6 " — "	6 33	37.07 27.98 18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	
Pest "	6 " 25 " reggel	
Czegléd "	9 " 27 " "	
Szolnok "	10 " 27 " "	
Püsp. Lad. "	1 " 26 " délután	
Debreczen "	3 " — " "	
Nyiregyháza "	4 " 28 " "	
Tokaj "	5 " 25 " este	
Miskolcz "	7 " 29 " "	
Kassa érkezés	10 " 35 " "	

Hivatalos értesítő.

Z. 23985.

153(1) Z.

Kundmachung.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Ungvár wird hiemit bekannt gemacht, dass der Grossverlag in Ungvár mit Ende Februar 1866 aufgelassen, daselbst mit 1-ten März 1866 ein Subverlag oder eventuel ein excendirter Verlag errichtet, und mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte dem geeignet erkannten Bewerber, der die geringste Provision fordert, provisorisch verlichen werden wird.

Dieser Sub- und excendirter-Verlag, mit welchem auch ein Stempelmarken Verschleiss verbunden ist, hat sein Material bei dem Districts-Verlag in N. Mihály zu fassen, und es sind demselben die Grossstrafen in N. Berezaa und Kis-Várda, dann 291 Kleintrafiken zugewiesen.

Da es vielleicht manchen Concurrenten willkommen sein dürfte, das Tabak Material unmittelbar aus dem Tabak Magazine in Kaschau als aus dem Districts-Verlage in N. Mihály zu beziehen, so ist sich hierüber im Offerte eventuell auszusprechen, indem jenem Anbothe, welches für das Aerar günstiger ausfallen sollte, der Vorzug gegeben werden wird.

Bezüglich der Stempelmarken fungirt der Verleger nur als Kleinverschleiser gegen Bezug von 1 1/2 % Provision.

Der Verkehr des Grosverschleisers in Ungvár betrug innerhalb des letzten Jahres an Tabak und cigarren 917 Zentner 23 Pfund 11 Loth im Geldwerthe von 59,108 frt 31 kr. Das Aerar übernimmt jedoch rücksichtlich dergleichen Fortdauer der Provisions-Ausmittlung bei der Concurrenz-Verhandlung zu Grunde gelegten Verschleiss-Ergebnisse dieses Verschleiss-Platzes keine Haftung.

Nur die Tabak-Verschleiss Provisionen haben den Gegenstand der Anbothe zu bilden.

Der unangreifbare Vorrath beträgt

14776 frt 83 kr. für diesen Verschleissplatz ist auch ein stehender Credit bemessen, im Betrage des unangreifbaren Vorrathes.

Die Bewerber um diesen Verschleiss-Platz haben 10 percent des Geldwerthes des 14. tägigen Vorrathes als Vadium im Betrage von 246 fl. 80 kr. vorläufig bei der nächsten k. k. Cassa zu erlegen, und die diesfällige Quittung dem, mit dem Eingaben Stempel pr. 50 kr. versehenen und eigenhändig unterschriebenen Offerte anzuschliessen, welches belegt mit Grossjährigkeits- und Sittenzugnisse längstens bis 10-ten jänner 1866, mit der Aufschrift „Offert für der Tabak-Verlag in Ungvár“ bei der k. k. Finanz Bezirks Direction in Ungvár einzureichen ist.

Die Offerte sind zu verfassen wie das Formulare lautet, indem Offerte, welche was immer für Bedingungen enthalten, gar nicht berücksichtigt und sogleich zurückgeschloffen werden.

Formular eines Offertes.

Ich Endesgefertigter erkläre mich bereit der Tabak-Verlag in Ungvár unter genauer Beobachtung der, diesfalls bestehenden Vorschriften, und ins besondere auch in Bezug auf die Material-Bevorräthigung gegen eine Provision von . . . oder gegen Verzichtleistung auf jede Provision — vom Tabak-Verschleiss im Betriebe zu übernehmen.

Die in den Öffentlichen Kundmachungen angeordneten Beilagen sind hier angeschloffen.

Eigenhändige Namensfertigung, Wohnung Character (Stand).

Von Ausen.

Offert zur Erlangung des Tabak-Verlages zu Ungvár.

Ungvár am 14. dec. 1865.

Magán hirdetések.

Kőbányai sörraktár.

Sörkedvelőknek és fogadóknak. Alulírott nál sikerült Dreher kőbányai sörgyárából egy állandó lerakatot biztosítani: és a t. cz. közönségnek bármely

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Kassa, január 3-án. Ma az idő egészen megváltozott, gyönyörű tiszta egészséges napunk van. — hó nem akar esni. — A piac élénk, az életóra szombattól óta nem igazán változott.

(S. A.) Győr, decz 30 1865. A karácsoni ünnepek által a gabauzlet félbeszakított s eddig sem birt mozgalom létesülni Rozs külföldi kereslet hiányában pang; árpában alárendeltebb uzlet, szép serfőző áru jegyzett ár mellett azonban még kelendő. Kukoricza sertéskereskedők részéről napi árak mellett könnyű keletnek örvend, a készletek azonban olyannyira lepadtak, hogy tetemes forgalom nem fejlődhetik. Zab kész áru elhanyagoltatik, tavaszkor átadandó azonban néhány tétel 46 ftos áru 1 frt 20 krral adatott el.

Árak: vidékünkbeli új buza 85—86 ftos 3—3 frt 20 kr. bácskai 6 85—87 ftos 3 frt 15—20 kr, bászági új 89—90 ftos 3 frt 60—70 kr, tiszavidéki új 89—90 ftos 3 frt 65—70 kr, ó rozs 78—80 ftos 2 frt 18—20 kr. árpa 70—72 ftoz 1 frt 70—75 kr, kukoricza 1 frt 75—90 kr, bácskai ó zab 49—51 fontos 1 forint 20—24 krajczár.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 percenk. Személybér 17 frt. 48.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
Tarnódba, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton kivéve, naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárról: Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

mennyiségben, még fél akónként is, ugyanazon áron mint ott, kőbányán helyben, beszámítva a fuvarbért, készpénz fizetés mellett, minden időben szolgálatára áll.

Freudenfeld Antal,

154(1) a „magyar király“ cz. fog. bérlője.

HALANYILVANITAS!

Az „Anker“ t. igazgat. Pesten.

El nem mulaszthatom, hogy önöknek legmélyebb elismerésem mellett nyilvános hálaalköszönetet ne mondjak, mint érdekelt, hogy Lepes József ur ki az önk társulatánál volt 8000 azaz nyolcz ezer forintokig biztosítva, hiteles s okadatolt levellemre azonnal legpontosabban elküldeni méltóztattak.

Kassa 26. decz. 1865. 156
Ph. Müller m. p.

A FARSANGI IDORE.

Alóírt Szidorik István „a völégényhez“ czimzett czég alatt ajánlja uri divatczikkkel bőven ellátott nagy választéku lerakatát, valamint a legújabb téli és farsangi kelmék nagy mennyiségét, a következő jutányos árak mellett:

Buda 15 oszt. ért. forinttól 25 forintig.
Zeke 8 " " 20 " selyemmel bélelve.
Attila 13 oszt. ért. " 35 " " "
Nadrágok 5 oszt. ért. forinttól 12 forintig.
Abrány attila 10 oszt. ért. forinttól 25 forintig.
Silés 2 oszt. ért. forinttól 5 forintig.
Országgyűlési kucsma 4 oszt. ért. forinttól 10 forintig.
Francia boj 1 oszt. ért. forinttól 3 forintig.
Uri s női nyakkendők 50 krajczártól 4 forintig, arany és ezüsttel.
Országgyűlési kalpag 2 oszt. ért. forinttól 10 forintig.
Francia és Török nyakkendők 50 krajczártól 2 forintig.
Gyapot és uttiingek 2 oszt. ért. forinttól 10 forintig, mindenféle színben.
Álló s fekvő gallérok 15 krtól 40 krajczárig, finom vászonzóbból,
Manchettek párja 30 krtól 80 krajczárig.
Házisapka 1 forint 50 krtól 5 forintig.

Ugyiszintén számos: itt meg nem nevezett czikk, ugy szintén Deák, Királyi és Majláth nevével ellátott tollak, férfi-keztük, esernyők, rumburgi ingek a legolcsóbb árakon kaphatók.

154(1) a

Gabonauzlet a bécsi börzén deczember 30. 1865.
Marchfeldi buza 90 ftos Bécsben 3 frt 85 kr, máriói b. 89 ftos Győrött 3 frt 70 kr, tiszai b. 88—89 ftos Győrött 3 frt 75 kr.

Sorshuzás.

Bécs deczember 30. tartott sorshuzás alkalmával következő számok huzattak: 01, 01, 18, 79, 78.
Legközelebbi huzás januárius 10-én.

Bécsi börze Január 2-ről.

5% Metallique	62.75
Nemzeti kölcsön	66.50
Bankrészvény	84.10
Hitelintézeti részvény	759.—
Londoni	150.50
Ezüst	104.—
Arany	104.—

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " " "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " " "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 frt. 50 kr. o. 6.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggel 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggel 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Ezennel van szerencsénk t. Közönségnek tudomására adni, hogy mi, Kassán a főtuczán Hartig Gusztáv úr házában több nemű készítményeinknek egy raktárt állítunk ezen czég alatt:

Markó József cs. kir. engedélyezett bör-gyára.

Es ennek vezetésével a már több év óta ezen gyárban foglalkozó testvértünk Markó Lajost biztuk meg.

Midőn ezen raktárunkat Kassa városa és környéke lakosainak figyelmébe ajánljuk, egyszersmind biztosítjuk a t. közönséget a legpontosabb és legolcsóbb szolgáltatástól minék jeléül tiszteletteljesen nevünket aláírók.

157(1)9
cs. k. enged. bör-gyára.

Markó Józsefnek.